

Chương 15: Lycanthrope

(Số từ: 2513)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:50 PM 10/06/2024

Vì vậy, họ bán kẹo cao su cho những người đi dạo bên Sông Hàn, hay đúng hơn là Sông Irene. Tôi chưa bao giờ thấy một biệt danh nào chính xác đến thế trước đây.

Môi Eleris run run, có vẻ như cô cũng thấy điều này khá buồn cười khi nghĩ về nó.

“Người đó là Lycanthrope.”

“.....Nếu trí nhớ của ta không nhầm thì đó không phải là người thỉnh thoảng biến thành quái vật sói sao?”

"Vâng đúng vậy."

Thành thật mà nói, ngay cả Eleris, Thượng Cấp Ma Cà Rồng, dường như cũng không ở trong tình trạng thích hợp để làm gián điệp. Mặc dù cô có thể đi lại dưới ánh mặt trời nhưng tôi chắc chắn có thể thấy rằng cô đang gặp khó khăn.

Nhưng dù vậy, Eleris vẫn có thể chịu được ánh sáng mặt trời.

Lycanthrope, kẻ sẽ loạn trí và trở thành quái vật ngay khi trăng tròn treo trên bầu trời đêm, mà lại làm gián điệp ở giữa Gardium? Tại sao cho đến nay kẻ này vẫn chưa bị bắt?

Sarkegaar nên là người duy nhất được chọn làm gián điệp!

“...Không phải điều đó hơi bất lợi cho một điệp viên sao?”

“Vâng... Tuy nhiên, chúng tôi chỉ có ít nguồn lực... Đây có vẻ là một nhiệm vụ nguy hiểm nên không có nhiều người tình nguyện, và..... Chúng tôi đang vội nên..... Ừm.”

Họ có phải là kiểu người khá chậm chạp nhưng lại trung thành mãnh liệt không?

Rốt cuộc thì họ đang xâm nhập vào trung tâm lãnh thổ của kẻ thù, nên không có gì lạ khi không có ác quỷ nào dám tiến lên. Tuy nhiên, Lycanthrope đó đã tình nguyện.

“Vì thế vào đêm trăng tròn, có vẻ như người đó ẩn mình trong công rãnh bên cạnh Cầu Bronzagate.”

Cầu Bronzagate.

Chà.

Tôi đã nói rằng nơi này gần giống như Seoul.

Nếu tôi nhớ không lầm thì Cầu Brozagate phải là Cầu Banpo.

Khi ngày biến hình đến gần, kẻ đó sẽ chui vào cống ngầm dưới Cầu Banpo để ẩn náu.

“Sống gần Cầu Bronzagate khá thuận tiện nên không muốn đi quá xa... Kết quả là, vẻ ngoài của kẻ đó cũng trở nên khá... nhếch nhác... Có khá nhiều người qua đường nhầm kẻ đó với một người ăn xin và bố thí tiền bạc...”

“Vậy đó không phải là mục tiêu ban đầu à?”

“Vâng. Vì vậy, cho rằng việc mình làm là đúng, kẻ đó chỉ ngồi đó và tiếp tục ăn xin.”

“Hả...”

Tên đó không có chút tự trọng nào sao? Có lẽ là do Hoàng Đế mà người dân ở đây khá hào phóng.

Kẻ đó người kẻ lập dị mà tôi không thể quyết định liệu hắn đang sống cuộc sống thoải mái hay liêu lĩnh. Eleris do dự và tiếp tục giải thích.

“Kết quả là đã có rất nhiều cuộc tranh giành vị trí đó, nhưng vì kẻ đó sinh ra đã là Lycanthrope trong khi bản thân lại là những người mạnh mẽ với kỹ năng chiến đấu tốt nên có vẻ như không có ai có thể sánh được bằng sức mạnh... Tuy nhiên, có có rất

nhieu người ăn xin ở đó... nên kẻ đó luôn nhậu với người đã chiến đấu ngày hôm qua, và sau đó... Bọn họ dần tàn số lượng... Và có quá nhiều người, nên...”

Haha.

Họ đang ăn xin gần Cầu Banpo và xảy ra tranh giành địa bàn, đánh bại tên đó và ngày hôm sau, tên bị đánh đã đến với một chai rượu soju và nói những điều như “Ồ vâng, vâng. Hôm qua tôi thật tệ phải không?”, và cứ lặp đi lặp lại tình huống này, họ đã kết bạn được rất nhiều khi uống một hoặc hai ly. Một nhóm bạn khá lớn.

Nó phát triển đến mức không thể duy trì đúng cách nên đã biến thành một tổ chức.

“...Ta không thực sự biết họ, nhưng họ có vẻ khá giống nhau nhỉ.”

“...Vâng... Chúng tôi cũng nhận được rất nhiều sự giúp đỡ từ họ...”

Eleris, người dường như không có chút kỹ năng kinh doanh nào, và Sarkegaar, người chắc chắn cần rất nhiều tiền khi sống một cuộc sống quý tộc.

Có vẻ như cả hai đều không thể sống sót nếu không có sự giúp đỡ của Chó Hoang Irene.

“Hử... Nhưng Chó Hoang Irene... Cái tên đó khá phù hợp đấy.”

Họ thực sự có thể biến thành một.

“Kẻ đó thực sự muốn được gọi là Sói Irene, nhưng tôi có thể hiểu tại sao không ai muốn gọi như vậy.”

Điều đó thật đáng buồn.

Dù sao thì điều đó cũng khá tốt. Tôi chỉ không thể để Sarkegaar biết rằng tôi đã từ bỏ Ma Giới và Chó Hoang Irene có vẻ như một kẻ lập dị hoàn toàn, nhưng dường như có cảm giác thân thiết. Rốt cuộc kẻ đó đã giúp đỡ hai điệp viên còn lại.

Eleris dường như không có ý định làm hại tôi vào lúc này.

“Hoàng tử ngủ đi ạ. Tôi sẽ sắp xếp một nơi để ngài gặp họ trong thời gian sắp tới.”

“Ồm... Cô cũng không cần phải ngủ à?”

Đây có lẽ là giường của Eleris. Cô nằm xuống cạnh tôi và nói rằng cô cũng sẽ đi ngủ. Không, chẳng phải việc Ma Cà Rồng ngủ vào ban đêm thực ra có hơi kỳ lạ sao...?

“Ngài có ổn không? Nếu ngài thấy khó chịu, tôi cũng có thể ngủ trên sàn.”

“.....Ồ, ờm. Ổn mà. Ừm.”

Nó ổn, nhưng đồng thời nó lại không ổn chút nào.

Đây là một kết quả tốt, nhưng chẳng phải nó cũng hơi tệ sao?

Cho dù tôi có bị lừa hay không thì ít nhất tôi cũng không hài lòng với điều này.

Đây là cuộc sống à.

Lừa đảo, chết tiệt. Không ai cần mày đâu.

Và khi bình minh đến.

-Naaarck!

Tôi thức dậy khi thấy Ma Cà Rồng la hét khi chạm vào ánh sáng mặt trời thay vì đồng hồ báo thức.

Tỉnh dậy sau sự ồn ào đó, tôi đứng dậy và nhìn thấy Eleris với mái tóc xoắn bông bênh.

“.....Không phải cô có rèm cản sáng hay thứ gì đó tương tự sao?”

“Tôi... tôi ngủ rất nhiều... Nếu không làm điều này thì tôi sẽ không thể dậy được...”

Giải thích như vậy với giọng khàn khàn, cô đi ra ngoài ánh nắng. Tôi biết Eleris là Ma Cà Rồng thực sự khác thường, nhưng sử dụng mặt trời làm đồng hồ báo thức thì đó không phải là điều dễ tưởng tượng. Nếu cô không thể tỉnh dậy đủ nhanh, liệu cô có chết không?

Ma Cà Rồng sống ở nơi đầy nắng và thông thoáng. Tôi biết cô là Thượng Cấp Ma Cà Rồng vừa mới gặp được, nhưng điều này thật quá đáng buồn.

“Cô không thể thuyết phục Bá Tước Ponttheus cho cô một căn phòng trống trong nhà ông ấy để ở sao?”

“Việc gián điệp làm việc trong cùng một khu vực sẽ không hiệu quả. Nếu một người bị bắt, chẳng phải người còn lại cũng sẽ bị hạ sao?”

Eleris thở dài trong khi thay quần áo.

.....Đừng làm điều này trước mặt mình mà.

Tôi vẫn còn là một thiếu niên 17 tuổi!

“Không, nhưng cô chưa bao giờ cảm thấy thật bất công khi một trong số các cô phải sống như một quý tộc sao?”

“Chà, tôi thực sự không thích những nơi có nhiều ánh mắt dõi theo mình. Đúng hơn, tôi nghĩ Sarkegaar đang sống một cuộc sống khó khăn hơn nhiều.”

À.

Nếu ai đó nghĩ về nó như thế. Sarkegaar có lẽ không có lấy một khoảnh khắc nào để có thể thư giãn, phải không? Trong khi Eleris chỉ có một kẻ thù ở nơi này. Mặt trời.

“Nhưng nếu ngài cảm thấy không thoải mái khi sống như thế này, tôi nghĩ ngài nên ở lại dinh thự của Sarkegaar thì tốt hơn. Chúng tôi thậm chí còn không có đủ nguồn cung cấp để sống một cuộc sống tươm tất.”

Tôi thực sự không muốn nói điều này nhưng...

“N-Nhưng ta vẫn muốn tiếp tục sống ở đây...?”

“.....?”

Tôi không ngờ sẽ có ngày tôi lại nổi cơn thịnh nộ trẻ con như vậy.

Không.

Tôi chắc chắn rằng Sarkegaar sẽ tận tâm ngay cả khi tôi không cố gắng lừa dối ông ấy.

Đó không hẳn là lý do duy nhất.

Ồm.

Côn trùng có hệ thống kiếm ăn khác nhau đối với con trưởng thành và ấu trùng.

Ví dụ, ấu trùng muỗi sống trong nước và côn trùng trưởng thành bay, vì vậy chúng không chỉ ăn những thứ khác nhau mà chúng còn có hệ sinh thái hoàn toàn khác nhau. Theo cách đó, côn trùng trưởng thành và ấu trùng có con mồi hoàn toàn không liên quan nên chúng không cạnh tranh thức ăn với nhau.

Vì vậy, ngay lúc này tôi đang cảm thấy mình như một con côn trùng.

Đó là vì Eleris, người đang nhìn tôi ăn sáng với vẻ mặt chẳng thèm ăn chút nào. Tôi đang tự hỏi liệu cô có thích nhìn tôi ăn không.

Tôi đang suy nghĩ về những điều vô ích.

“Ta chỉ tò mò thôi. Cô có uống máu vài ngày một lần không?”

“Ehem... Chà, mỗi tuần một lần là đủ.”

“Có nhất thiết phải là máu người không?”

“Không nhất thiết, bất kỳ dạng sống nào có mana trong máu đều được. Tôi cũng có thể sử dụng lợn hoặc gà. Tuy nhiên, tôi sẽ cần một số lượng lớn hơn. Máu của các dạng sống thấp hơn chứa một lượng mana tương đối nhỏ.”

Máu là máu, nhưng nó phải là máu chứa rất nhiều mana. Những người có máu với nồng độ mana cao sẽ là con người.

Nhưng mỗi tuần một lần. Hiệu quả sử dụng năng lượng đó không phải chuyện đùa. Ngay từ đầu chúng đã là những dạng sống cao cấp hơn so với con người. Theo cách nói của con người, điều đó có nghĩa là người ta không cần phải ăn thêm một tuần nữa sau khi ăn một bát súp tiết bò.

Tất nhiên, loại máu rất quan trọng.

“Nhân tiện, nếu một người bị Ma Cà Rồng cắn, chẳng phải người đó cũng trở thành Ma Cà Rồng sao?”

“Trong trường hợp của Ma Cà Rồng hoang dã, thường có những trường hợp chúng không thể kiểm soát được bản thân, nhưng tôi không như vậy. Như tôi đã nói, tôi không có thứ hạng cao hơn mà không có gì cả.”

“Vậy... Liệu người mà cô hút máu có chết không?”

“Chất đông xác chết không bao giờ là một điều tốt đấy? Tôi chỉ lấy đủ cho mình để họ không chết. Vì thế mà tôi đã phải biến rất nhiều đối tượng thành Ma Cà Rồng, nhưng tôi rất giỏi ma thuật. Tình trạng cơ thể có thể được kiểm soát ở mức độ không ảnh hưởng đến cuộc sống của họ.”

Đúng như dự đoán, Eleris là một Ma Cà Rồng hiền lành. Có vẻ như những thứ như ác quỷ tốt tồn tại nhỉ.

“Vậy cô chủ yếu làm việc đó vào ban đêm à...?”

“Không cần phải qua đêm để tôi làm điều đó. Tôi lấy nó chủ yếu từ khách hàng. Chà, hãy coi đó như một hình phạt nhẹ dành cho những kẻ đi quá giới hạn...”

Eleris mỉm cười.

Khi những khách hàng như vậy đến đây, cô chắc chắn sẽ sử dụng một loại ma pháp mê hoặc nào đó và lấy máu từ họ nhỉ.

.....Giờ nghĩ lại tôi thấy khá đáng sợ.

"Ông Swinton ở cửa hàng bên cạnh thường xuyên tới quây phá nên lần nào tôi cũng được ăn ngon lành. Tôi biết ơn ông ấy. Tất nhiên, tôi không thể cùng ông ấy làm những việc ông ấy muốn tôi làm. Ông ấy đã kết hôn rồi đấy?"

"À... p, phải nhỉ?"

"Tôi không thích đàn ông thiếu chung thủy."

Ông ta, còn muốn làm người không thể?

Có vẻ như những thương nhân gần đó đã bị Eleris hút máu mà họ không hề hay biết. Ngoài ra, họ đến với nàng Ma Cà Rồng xinh đẹp này bằng chính đôi chân của mình.

Cô trông rất xinh đẹp, nhưng cuối cùng cô lại có một mặt đáng sợ.

"Nói chuyện với ngài, có vẻ như ngài không chỉ mất trí nhớ mà còn mất rất nhiều kiến thức."

"À... vậy à?"

"Vâng. Tôi nghe nói người ta thường chỉ mất trí nhớ, nhưng trong trường hợp của Hoàng tử..."

Eleris nghiêng đầu. Cô biết tôi bị mất trí nhớ, nhưng có vẻ như cô cảm thấy kỳ lạ vì tôi thậm chí còn thiếu cả những nhận thức thông thường cơ bản mà ác quỷ nên có.

“Giống như ngài đã trở thành một người hoàn toàn khác..... Tôi có thể cảm nhận được điều đó.”

Aaa.

Cô ấy có để ý không?

Nhưng hãy nghĩ về nó, ừm.

Trong hầu hết các câu chuyện về việc chiếm hữu cơ thể, nhân vật chính cố gắng không bao giờ tiết lộ rằng mình thực sự đang chiếm hữu cơ thể.

Tại sao tôi phải làm điều đó? Tại sao tôi không thể nói sự thật? Không phải là tôi cố ý đâu.

Đúng hơn là Eleris có lẽ sẽ cảm thấy nhẹ nhõm hơn nếu tôi nói với cô rằng tôi thực sự là một con người hoàn toàn khác.

Vẫn vậy.

Sẽ có chút mạo hiểm khi đánh cược với điều này trước khi tôi đạt được mức độ tin tưởng nào đó với cô ấy.

“Ta là loại người như thế nào?”

Vì thế tôi đã hỏi một câu hỏi và không cho cô câu trả lời. Tôi là bậc thầy của những lời bào chữa và nói những điều nhằm nhí.

Nếu người phụ trách hỏi tôi gửi bản thảo khi nào thì tôi sẽ trả lời:

“Sao hôm qua tên khốn đó lại mời tôi uống nước? Nếu không phải là anh ấy thì tôi đã gửi rồi, nhưng phù, đột nhiên tôi thấy khó chịu quá.”

Tôi sẽ tiếp tục nảy sinh những điều vô nghĩa như thế này.

Eleris khoanh tay định trả lời câu hỏi của tôi.

“Ồm...”

Thái độ đó.

Một thái độ đáng lo ngại!

Tôi phần nào có cảm giác.

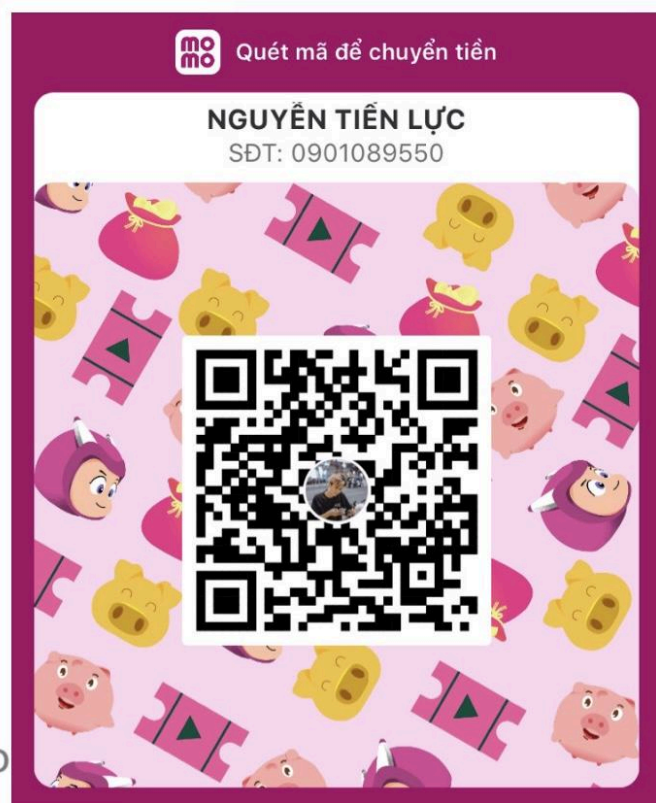
Cái hệ thống trò chơi chết tiệt đó...

“N, Ngài... Ngài là... một Hoàng tử vĩ đại. Vâng tất nhiên! N, ng, nguồn cảm hứng cho mọi ác quỷ..... Ngài đã từng là một hình mẫu... Đúng vậy!”

Vừa rồi cô đang cố nói nhầm à?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading